

[Rytter.]

bekymret for, hvorledes man skulde stille sig, hvis der indtraadte den Situation, at Folk fra andre Erhverv kom og forlangte Hjælp. Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans Bekymring i saa Henseende, men for mit Vedkommende vil det ikke blive vanskeligt. Det, jeg har sagt, vil jeg staa ved til den Tid. Jeg har udtalt, at naar Verdenskonjunkturerne indvirker paa en saadan Maade, at det er umuligt for Folk at klare sig, maa Staten hjælpe. Naar det derimod er indre Forhold, Fagforeningsbestemmelser, Bestemmelser om, at man ikke maa arbejde under den og den Løn, eller at man skal forlange de og de Priser, der medfører, at Folk ikke kan klare sig, vil jeg have den modsatte Mening. Hvor det er Verdenskonjunkturerne, der bestemmer det hele, hvor det ikke er daarligere indenlandske Regler, der indvirker afgørende paa Forholdene, maa Staten hjælpe.

Den højtærede Landbrugsminister beklagede ogsaa, at vi ikke vidste noget bestemt om, hvad Hjælpen vilde koste. Ja, men ved man det, naar Talen er om Eksportkreditter eller Boligbyggeri? Nej. Hvem skal betale det, spørger Ministeren. Den højtærede Minister ved selvfølgelig, hvem der skal betale, naar Talen er om den Statsskat, vi ikke faar ind. Ja, det er Staten. Og naar Talen er om kommunale Skatter, skal der forhandles med Ministeren, og saa maa Ministeren og vedkommende Amtsråd træffe Bestemmelse om, hvordan Forholdet skal ordnes. Det anviser Lovforslaget. Jeg tror derfor oprigtig talt ikke, det vilde være til nogen Skade, om den højtærede Landbrugsminister læste vore Forslag, thi hvis jeg skal være ganske ærlig ogsaa her fra Talerstolen — og det skal man nu en Gang —, maa jeg sige, at jeg havde paa Fornemmelsen, at den højtærede Landbrugsminister slet ikke kendte de Forslag, Venstre har forelagt, for den højtærede Minister talte om, at efter vore Lovforslag fik Landboerne mindre baade efter det Forslag og efter det Forslag. Den højtærede Landbrugsminister gjorde Indtryk af slet ikke at kende de Forslag, Venstre har stillet, for hvis den højtærede Landbrugsminister havde kendt dem, vilde han aldrig have rettet det Spørgsmaal til mig, som han nu stillede.

Endelig mente den højtærede Minister, at jeg skulde have udtalt, at den nu vedtagne Lov ikke ydede nogen Hjælp til Udreddelse af Skatter. Ogsaa her — det er vistnok det fjerde Punkt — vil den højt-

ærede Landbrugsminister have stort Udbytte af at læse Fortrykket, for saa vil den højtærede Minister se, at det har jeg ikke sagt et Ord om. Jeg sagde, at den ikke gav Hjælp til at faa Skatterestancerne betalt, idet § 5 udtrykkeligt foreskriver, at Beløbet skal anvendes til Dækning af de Ejendommen paahvilende Skatter til Amtskommunen og eventuelt Staten for Oktober Termin og for April Termin 1932. Jeg talte altsaa ikke om Skatter, jeg talte om Skatterestancer.

Jeg haaber trods alt, nu vi har faaet talt ud og Landbrugsministeren har hørt Sandheden lige ud, at det skal lykkes, naar vi faar Sagen i Udvalg, at mødes, saaledes at vi kan opnaa det bedst mulige Resultat. Hvis det kunde blive saaledes, at vi fra vor Side kunde stemme for Loven, vilde jeg selvfølgelig betragte det med særlig Glæde.

Jensen (Aale): Jeg havde ikke tænkt, at det havde været nødvendigt for mig at tage Ordet igen, men det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) tvinger mig frem paa Talerstolen. Jeg har nemlig ikke sagt, at der efter Venstres Forslag intet Maksimum skulde være for Laanet. Det, jeg har sagt, er dette, at man ikke vil følge Ejendomsskyldvurderingen. Udvalget skal skønmæssigt foretage en Vurdering af, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel, og da det naturligvis vil blive presset stærkt af dem, der skal hjælpes, har vi ingen fast Grænse her. Da det ærede Medlem heller ingen fast Grænse vil have med Hensyn til, hvilken Procent Kreditorerne kan faa udbetalt, har jeg høvdet, at der ingen Grænse er til nogen af Siderne.

Det ærede Medlem siger, at jeg har udlagt hans Udtalelse saaledes, at Kaution er godt, men man maa ikke forlange det; og saa tilføjer det ærede Medlem: jeg har sagt det modsatte. Det vil altsaa sige, at man nok maa forlange Kaution, men det er ikke godt. Saadan har det ærede Medlem nu heller ikke sagt. Nu udtalte det ærede Medlem, at man godt maa forlange Kaution, men man maa ikke kræve det i Loven. Det er noget vanskeligt at faa Mening ud af det.

Det kunde være fristende at give sig til at følge det ærede Medlems Udtalelser baade om Fagforeninger og om Boligbyggeri, men skønt det ærede Medlem ikke er blevet standset, er jeg ikke sikker paa, at den højtærede Formand vilde finde sig i en fortsat Forhandling om disse Spørgs-